

Від упорядників

Ab imo pectore

Збірник на пошану президента Національного університету «Кієво-Могилянська академія» В'ячеслава Степановича Брюховецького (до 60-ліття) має назву «Той, хто відродив Могилянку», проте матеріали, вміщені в його «лірико-мемуарній» частині, дадуть можливість усім, хто розкриє книгу, скласти уявлення про різні періоди життя Ювіляра, а також про різні грані його неординарної особистості.

Автори розділу — друзі студентської юності В. Брюховецького, колеги по роботі в газеті «Літературна Україна» та Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ, співтворці Народного руху, однопумці, з якими він від самого початку становлення України як незалежної держави втілює надзвичайно важливий для нації проект відродження Кієво-Могилянської академії й перетворення її на модерний вищий навчальний заклад. Історія відродженої Могилянки починалася з однієї кімнати, яку майбутній Президент В'ячеслав Брюховецький отримав у стінах тодішнього Вищого військово-морського політичного училища (в радянський час цей заклад розмістили у благословенних корпусах Кієво-Могилянської академії!) — а за п'ятнадцять років подвижницької праці, як фенікс із попелу, знову постав університет, храм знань, із давніх часів освячений видатними іменами ректорів, професорів, випускників Академії, які ставали гетьманами й філософами, полководцями і поетами, мандрівниками й архітекторами. Нині Академія - це 16 бакалаврських і 18 магістерських програм, це ціла плеяда професорів різного фаху і понад три тисячі студентів, це вже понад 4 тис. випускників (окремі есеї яких увійшли в цей збірник), це бренд, відомий далеко за межами України...

«Велика мета породжує великі характери», — писав Олександр Довженко. Це мовби про В'ячеслава Брюховецького сказано: він завжди — ще з молодих літ - відзначався вмінням сконцентрувати свою енергію на

вирішенні складних завдань, об'єднуючи довкола себе людей патріотичних і талановитих. І неможливе ставало можливим! Україні пощастило на Брюховецького: саме йому виявилось до снаги підняти камінь «на гору важку, крем'яную». Він - успішний науковець і менеджер, що засвідчують як літературознавчі праці В'ячеслава Степановича, так і історія Руху на переломі 1980-1990-х чи новітня історія Києво-Могилянської академії з її цілком оригінальною системою організації навчального процесу, спудеями, які знають собі ціну, солідними науковими школами.

У другій частині збірника вміщено дослідження та розвідки, які презентують наукову думку могилянців, а також їхніх вітчизняних та зарубіжних колег-учених. Переважно тут зосереджено студії з гуманітаристики (хоча є й винятки), оскільки редколегії йшлося про те, щоб зібрати під одним ювілейним «дахом» праці, так чи так об'єднані ідеєю державотворення. Бо хіба ж не вона - за великим рахунком - була і залишається провідною зорею В'ячеслава Брюховецького?

Представлені у Збірнику звернення В. Брюховецького до Могилянців (видруковано в щорічних «Календарях-довідниках НаУКМА», 1992 - 2006 рр.) - яскраві й виразні штрихи до портрета Президента відродженої ним Академії, власне, певною мірою і хроніка становлення університету в перші 15 років.

Завершують видання вибрана бібліографія праць та матеріали до біографії Ювіляра (кілька інтерв'ю з ним, статей про нього - власне, маленькі силуетки чи крушини з того, що за п'ятнадцять років В'ячеславові Степановичу випало сказати читачам під час його численних зустрічей із журналістами).

Укладаючи збірник, упорядники пам'ятали, що Академія - вічна, так само, як і те, що час - плинний. Тому нехай це видання допоможе бодай якоюсь мірою «зупинити» мить, що віддзеркалила історію щасливої Людини — щасливої звершенням задуманого.